

fig til Vægtforholdene i mangfoldige andre Lande. Det seer man gennem Paragraphen, hvor det hedder, at et Pund er 500 franske Grammer. Jeg skal ogsaa meget tilraade at beholde Navnet Centner. Det ærede Medlem (Fallefen) siger, at der er intet VægtLod, man har vænnet sig til at kalde Centner; men jeg har veiet meget med Centnerlodder, navnlig Krudt, og vi veiede 100 Pd. i hver Tønde med et Lod paa 100 Pd., som vi kaldte Centnerloddet. Centner er godt kendt; jeg troer ikke, at der er Nogen her i Salen, som ikke veed, at naar man siger Centner, saa mener man 100 Pund; det er en gammel tilvant Benævnelse, som enhver Bonde paa Amager kender. Naar vi derimod gaae over til at kalde det et Hundred; saa troer man, at vi tælle Skind og Huder. I Tal have vi en bestemt Regneværdi, som vi kalde store og smaa Hundreder; der bruge vi ikke Udtrykket Centner; det bruge vi kun om Vægt. Det er bedre at blive staaende ved, hvad vi kende, og som ikke forvirrer os. Jeg havde mindst troet, da jeg saae, at en stor Forfatter havde i en Roman opfundet en Mand ved Navn Quintin Durward, at dette Quintin skulde forvirre vort Vægtbegreb, og det maatte det gjøre ligesaa godt som Navnet Charles quint — man udtales det forresten ikke „Charles Quint“, men Charles quint — og andre Quinten skulde kunne skade Benyttelsen af dette Ord Quint. Jeg siger ikke dette, fordi jeg holder afgjort paa Quinten, men fordi jeg troer, at det ikke er værd at rive denne Quint over, naar den engang er spændt paa Buen. — Igjen at optage „Dreer“ troer jeg dog ikke er værd, da det er aldeles glemt; vi have kun for Dieblisset vore naturlige Dren, og hvorfor skulde vi hænge dem paa et Vægtlod? Lad os saa hellere tage aldeles fremmede Navne; lad os finde paa hvilke-somhelst Navne, dersom Quinten sturrer i Dreene; men lad os ikke tage en Benævnelse, hvor vi hvert Dieblis gribe til vore egne Dren. Det, som er det Fordeelagtige i det daglige Liv, er, at en vis bestemt Klang, et vist Ord svarer til et vist bestemt Begreb, og at ikke det samme Ord skal bruges om ganske forskjellige Størrelser og Begreber. Skal man altsaa forkaste det, som her foreligger,

saa find paa et Andet, der ikke betyder noget Andet end netop det, som her er Meningen; det gjør ikke Noget, hvilket Udtryk man vælger, naar blot Klangen kan falde i vore Dren, kun at man ikke vælger et Ord, der paa engang betyder to saa forskellige Ting som det Dre, hvorigennem vi høre, og det Lod, som vi skulle kalde en Dre. Nu kommer dertil, at dette „Dre“ har i gamle Dage ogsaa været brugt til noget Andet end til Vægt. — Hvad angaaer det af tre ærede Medlemmer stillede Forslag om længere nedadgaaende Afdelinger, betegnede med bestemte Navne, da er det i Grunden en reen administrativ Sag, der maa berøe paa den ærede Minister; synes man om de Navne, forandrer man ikke Noget ved Loven ved at antage dem, og synes man ikke om dem, kan man vente, indtil man finder noget Bedre. — „Dre“ er bekendt som en Benævnelse paa en Vægt; ved Udtrykket Løve er der ganske vist ikke stor Fare, skjøndt det ogsaa betyder en anden Ting; man veed vel, at det er noget Vet; men det kan ogsaa lede Tanken hen paa noget Flyvende, og det er dog ikke Meningen; det har omtrent den samme Opfindelsesfeil som Dreer. Dengang vi fandt paa Benævnelserne Brint, Ist etc., fandt vi nye Benævnelser, der ikke kunde forvirre; man havde i lang Tid Vanstellighed ved at vænne sig til disse Benævnelser; men de ere nu gaaede ind i Sproget og have viist, at Opfindelsen var sulb og ikke kunde bringe nogen Forvirring; men her ligger Forvirringen paa Bunden af Opfindelsen, og da det ikke har nogen Hast med Opfindelsen, er det bedst at vente, indtil vi kunne blive Forvirringen qvit; der kan, som sagt, komme Forvekslinger, og det er bedst, at vi undgaae dem. Der staaer i Lovforslagets § 5: „de nu brugelige Bismere“; jeg veed ikke, om det kan være nogen Trøst for de ærede Forslagsstillere at faae det forandret til „justerede Bismere“; jeg troer imidlertid ikke, at noget Menneſte i Verden vil kunne misforstaae det; de Bismere, der nu bruges, ere de, der ere justerede, eftersom ingen andre maae bruges. Det Samme gjælder Forslaget om at forandre „Vægtredskaber“ til „Vægtlodder og Bismere“. Det er Ting, jeg ikke videre skal indlade mig paa; det ligger aldeles i den formelle Side af Sagen. At „De-